

Fra Indland og Udland.

Kvindesagen i Dagbladene. Socialdemokraten for den 4de Maj taler Kommunelærerindernes Sag i Anledning af, at Magistraten og Borgerrepræsentationen ikke har bevilget noget af deres to Andragender. Det oplyses ved Tal, hvorledes Lærerinder ere stillede i flere udenlandske Byer. I Berlin betales de gennemsnitlig med 108 Øre pr. Time, medens de her hjemme kun opnaa 87. Benyttelsen af kvindelige Lærerkrafter er i stadig Stigen saa vel i Udlandet som her hjemme.

Dagbladet for den 3die Maj og Politiken for den 9de Maj imødegaaar ligeledes de i Borgerrepræsentationen faldne Udtalelser.

I Dagens Nyheder for den 20de Maj skriver den første og ældste Elev paa den kvindelige Tegneskole (under Mærket Nr. 1) et Forsvar for denne mod de misfornøjede, anonyme Kunstnerinder, der angribe den.

Morgenbladet for den 25de Maj indeholder en Artikel, „Kvindesport“, undertegnet C. U. Denne udtaler sig stærkt mod Kvinder som Udøvere af Rosport og Cyclesport, da Sundheden paa denne Maade vindes paa Skjønhedens Bekostning. Kvinderne skulle holde sig til Gymnastik, Skjæteløbning og Boldspil.

En anden Opfattelse gjør sig gjældende i en Artikel i Politiken af 20de Maj: „Unge Piger og Sport“. Her er det netop Rosporten, der anbefales Kvinderne. Det meddeles, at en af vore kvindelige Læger har raadet flere unge Piger til at melde sig ind i Kvinde-Roklubben, til Forskjel fra andre Huslæger, der i lignende Tilfælde som Regel anbefale Jærn og Kinin.

Politiken for den 30te Maj indeholder en Artikel: „Kvindelige Haandværkere“, undertegnet R. H. Efter en Redegjørelse for, hvad der hidtil for denne Sag er gjort i „Dansk Kvindesamfund“ og „Kvindelig Læseforening“, slutter Artiklen med en Opfordring til Haandværksmestre og Fabrikherrer om at tage deres Døtre i Lære, naar disse vise Anlæg og Lyst til Arbejdet.

Den 31te Maj gives samme Sted under Overskriften „Kvinden og Haandværket“ et Uddrag af en Artikel, der nylig har staaet i et Chicago-blad. Der bliver her givet et historisk Bevis for, at Kvinden tidligere har været omtrent ligeberettiget med Manden i de forskellige Haandværksfag, og hun var den Gang langt sundere og stærkere end nu. Først i Slutningen af det 16de Aarhundrede begynder Kvinderne at trænges ud af Haandværket af Mestrene og Svendene. Kampen var saa langvarig, at Kvindens Udelukkelse fra Haandværket først i Slutningen af det 17de Aarhundrede var en fuldendt Kjendsgjerning.

Den 3die Juni skriver et Medlem af „Hjælpefond“ i Politiken for at fastslaa, at denne Forening har Æren af her hjemme først at have aabnet Værkstederne for Kvinder, idet den nemlig har bevæget nogle Haandværksmestre til at modtage kvindelige Lærlinge.

Som Svar paa disse Paastande giver R. H. den 8de en udførligere